

ת"פ 60032/10/17 - מדינת ישראל נגד פלוני - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

29 יולי 2020

ת"פ 60032-10-17 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כב' השופטת נגה שמואל-מאיר, סגנית נשיא

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד רפי עמוס - נוכח

נגד

פלוני - נוכח

ע"י ב"כ עו"ד קובי פלומי - נוכח

המאשימה

הנאשם

מזר דין

א.

רקע עובדתי

1. על פי הנתען בחלק הכללי לכתב האישום המתוקן בשנית (ת/1) במסגרת ת"פ 60032-10-17, במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת גרושים זה מזו ולהם שני ילדים משותפים, ש. בת 3 ו-ת.נ בן 5.
2. במועד הרלוונטי לכתב האישום, התגוררה המתלוננת יחד עם ילדיה ברחוב בשדרות (להלן: "הבית").
3. על פי הנתען בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית, ביום 25.10.2017, בסמוך לשעה 10:40, התקשר הנאשם לפלאפון של המתלוננת ואיים עליה באומרו לה במהלך השיחה, בשפה הרוסית, את הדברים הבאים: "היום אני בא אני רוצה לראות איך את לא פותחת לי את הדלת..."; "מה אני רוצה ממך? אני רוצה לזמבר אותך אחרי מה שעשית...כן ואני אעשה את זה תאמיני לי..."; "את תכננת הכול מהתחלה סבלת הרבה זמן ותכננת הכול ועכשיו אני אתן לך לסבול"; "יאללה יאללה תצפי למכות ביי".
4. בהמשך למתואר לעיל, בסמוך לשעה 18:00, מבלי להודיע למתלוננת, התייצב הנאשם בבית ולקח את ילדיו. בסמוך לשעה 20:00, שב הנאשם עם הילדים אל הבית כשהוא מחזיק את בתם בת ה-3, תוך שהמתלוננת רצתה לקחת ממנו את הילדה.
5. בנסיבות המתוארות, המתלוננת אמרה לנאשם כי אם לא יצא, היא תתקשר למשטרה. כאשר הלכה המתלוננת לכיוון חדרם של הילדים על מנת להתקשר למשטרה, הלך אחריה הנאשם ותקף אותה בכך שאחז בצווארה בחוזקה באמצעות יד אחת, ובאמצעות ידו השנייה תפס אותה בבגדיה, הצמידה לקיר כך שראשה נחבט בו, וירק בפניה ועיניה, וכל זאת כשילדיהם הקטנים צופים במתרחש ובוכים. לאחר מכן, הנאשם ברח מן הבית והמתלוננת התקשרה מיד למשטרה.
6. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות סימנים אדומים ושריטות באזור הצוואר והחזה.
7. הנאשם הודה בכל המיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש בן זוג** לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); ואיומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
8. הנאשם צירף תיק נוסף, פל"א 534881/17 (להלן: "**התיק המצורף**"), בו נטען כי ביום 03.12.2017, בעת שהנאשם שהה בתנאים מגבילים במסגרת ת"פ 60032-10-17, שלח הלה הודעות טקסט למתלוננת, בניגוד לתנאי שחרורו.
9. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירה של **הפרת הוראה חוקית**, לפי 287 לחוק העונשין.
10. הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש, אך הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר

- בעניינו, תוך שההגנה ביקשה כי תבחן שאלת ההרשעה, והמאשימה הצהירה כי עמדתה העונשית הינה למאסר בפועל.
11. בעניינו של הנאשם התקבלו **מספר תסקירים**, ובסופם, המליץ שירות המבחן לבכר בעניינו של הנאשם את הפן השיקומי, לבטל את הרשעתו, ולהשית עליו עונש בדמות צו מבחן וצו של"צ. בגוף התסקירים, עומד שירות המבחן על קורות חייו וחיי משפחתו של הנאשם, על מאפייניו האישיותיים, יחסו לעבירות ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים האמורים, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש שאליהם אתייחס בהמשך.
12. **מחוות הדעת שהוגשה מטעם הממונה על עבודות השירות שהוגשה ביום 21.07.2020**, עולה כי הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות.
- ב. **טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)**
13. בא כוח המאשימה עמד על מעשיו של הנאשם, על הנסיבות לחומרה שנלוו אליהם, ועתר לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכלל העבירות, הנע בין 10 לבין 20 חודשים מאסר בפועל. לעניין נסיבות העושה, הלה הפנה לעברו הפלילי הנקי של הנאשם, ולכך שהנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר. עם זאת, בא כוח המאשימה טען כי לאור כך שרק לאחרונה החל הנאשם לשתף פעולה בהליך הטיפול, הרי שאין מקום לסטות בעניינו לקולה ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום. לאור האמור, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש המצוי ברף הבינוני למתחם שהוצג, מאסר מותנה, קנס, פיצוי, והתחייבות.
14. **במסגרת הבאת הראיות לעונש מטעם ההגנה העידה המתלוננת**. בעדותה מסרה המתלוננת כי היא גרושה מהנאשם ולהם 2 ילדים משותפים. עוד שיתפה המתלוננת כי בשנת 2014, נפטר בנם בן ה-6 בידיו של הנאשם, תוך שהאבל ששרר בבית כתוצאה מהאירוע הטראגי גרם להתרחקות ונתק בניהם, עד כדי גירושם. עוד הוסיפה המתלוננת כי הנאשם מצוי בקשר עם שני ילדיהם, תוך שהם מאוד קשורים אליו ואוהבים אותו. עוד לדבריה של המתלוננת, לאחרונה הנאשם התמתן והתנהגותו אליה השתפרה; היא אינה חוששת מפניו כבעבר וניכר כי הטיפולים עזרו לו; וכי מאז היותו של הנאשם מצוי בזוגיות חדשה, הוא אינו מטריד אותה ואינו מגלה התנהגות אובססיבית כלפיה. בנוסף הודתה המתלוננת כי גם היא לעיתים יצרה קשר מיוזמתה עם הנאשם תוך כדי ניהול ההליך, על אף צו ההרחקה שהוטל על הנאשם, וזאת על רקע סיבות שונות ובהן עניינים כספיים או על רקע בקשת ילדיהם המשותפים. בסוף דבריה הדגישה המתלוננת כי היא חפצה בכך שבית המשפט ישית על הנאשם העונש המקל ביותר האפשרי.
15. לגופו של עניין, ההגנה לא עתרה למתחם מסוים, אך טענה כי בנסיבות העניין אין מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר מאחורי סורג ובריש כעתירת המאשימה. בעניין זה, הפנתה ההגנה לעברו הפלילי הנקי של הנאשם, להודאתו, לחיסכון בזמן השיפוטי, לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות המורכבות, לעמדת המתלוננת כפי שהוצגה בפני בית המשפט, להליך הטיפולי אותו עובר הנאשם, ולהמלצתו של שירות המבחן. בסופו של דבר, ביקשה ההגנה כי בית המשפט ישית על הנאשם ענישה מאוזנת שתאפשר לנאשם להמשיך בדרך חייו הנורמטיבית. למען שלמות התמונה יצוין, כי הסנגור זנח את כוונתו הראשונית לעתור לביטול הרשעתו של הנאשם.
16. הנאשם אשר ניצל את "זכות המילה האחרונה", סיפר אודות ההליך השיקומי שעבר ועודנו עובר, ועל תוצאותיו שעוזרים לו לנהל את חייו בצורה טובה ושונה מזו שבעבר. כמו כן הנאשם הצטער על מעשיו, טען כי הוא מעוניין לשלם פיצוי למתלוננת, וביקש מבית המשפט להתחשב בו ולהשית עליו את הענישה שהומלצה על ידי שירות המבחן, תוך שהביע חשש מריצוי מאסר מאחורי סורג ובריש.

דין והכרעה

17. מאחר והצדדים לא חלקו ביניהם שכלל מעשיו של הנאשם מהווים "אירוע אחד", ובהתאם למתווה שקבע המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין (ופורש לאחר מכן בפסיקתו של בית המשפט העליון), אקבע בשלב הראשון את מתחם העונש

ההולם את המעשים, ולאחר מכן אבחן אם יש מקום לסטות לקולה מהמתחם האמור או שמא יש לגזור את עונשו של הנאשם בתוך גדריו (אודות המתווה לגזירת העונש, ראו למשל, ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל, (05.08.2013)).

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

18. בהתאם לאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.
19. **הערך החברתי המוגן** שנפגע כתוצאה ממעשי התקיפה החבלנית של הנאשם, הינו שמירה על שלמות גופם, שלומם וביטחונם של בני משפחה, כאשר בדרך כלל מדובר בשמירה על החלשים מפני התעמרותם של החזקים. זאת ועוד, לא זו בלבד שעבירות של אלימות במשפחה מבוצעות בדרך כלל בחדרי חדרים רחוק מכול עין, אלא שגם לא אחת נמנעים הקורבנות מלפנות לרשויות אכיפת החוק, הן בשל תלות רגשית או כלכלית בעברין והן בשל הרצון לשמור על שלמות התא המשפחתי, מה שמקשה עוד יותר על גילויין ועל העמדתם של העבריינים לדין. כך גם, אודות החומרה הטמונה בעבירות שמבוצעות בתוך התא המשפחתי, אף ניתן ללמוד מעצם כך שהמחוקק מצא לקבוע כי העונש המרבי הקבוע לצדן של עבירות התקיפה יוכפל בשעה שאלו מבוצעות כלפי בנות זוג (ראו בעניין זה, למשל, דבריה של כב' השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (11.10.2007); ודבריו של כב' השופט י' עמית בע"פ 669/12 יוסף עמיאל נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (19.04.2012)).
20. בעצם ביצוע עבירת האיומים, פגע הנאשם בערכים שנועדו להגן על שלווה נפשו של הפרט ועל חופש הפעולה שלו, זאת כאשר מעשה האיום נועד להניע אדם לבצע פעולה כלשהי בניגוד להסכמתו החופשית, או להניאו מפעולה אותה ביקש לבצע (ראו והשוו דבריו של כב' השופט א' גולדברג בע"פ 103/88 משה ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 373, 379 (1989)). גם חומרתה של עבירה זו מקבלת משנה תוקף מקום בו היא מופנית כלפי בת זוג (ראו והשוו, דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 6577/09 ניר צמח נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (20.08.2009)).
21. באשר לעבירת הפרת הוראה חוקית, פגע הנאשם בערך החברתי המוגן של שמירה על שלטון החוק באמצעות כיבוד צווים שיפוטיים (ראו לעניין זה, ע"פ (מחוזי תל-אביב) 70250/03 באן נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים [פורסם בנבו])).
22. בשים לב לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כפי שיפורט להלן, ובייחוד לנוכח אופייה של האלימות אשר הופעלה מצדו של הנאשם; לנוכח החבלה שנגרמה למתלוננת; לאור כך שהנאשם איים על המתלוננת בפגיעה קונקרטית בגופה; כמו גם ממד ההשפלה והביזוי שנלווה למעשיו; והעובדה כי אין המדובר במעשה נקודתי ובודד אלא במסכת נמשכת של מספר עבירות - סבורתני כי **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** במקרה הנדון הנה ממשית. כמו כן, לא ניתן להתעלם אף ממעשיו של הנאשם במסגרת התיק המצורף, הגם אם אלו מצויים ברף שאינו גבוה באופן מיוחד.
23. לגופו של עניין, ובכל הנוגע לבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע עבירות האלימות והאיומים (במסגרת ת"פ 60032-10-17), בראש וראשונה נתתי דעתי לנזק הגופני שנגרם למתלוננת כתוצאה ממעשיו של הנאשם בדמות סימנים אדומים ושריטות באזור הצוואר והחזה. אכן, המדובר בנזק גופני המצוי ברף שאינו ברף הגבוה של החבלות שהעבירה הקבועה בסעיף 382(ג) לחוק העונשין יכולה להכיל בתוכה. ואולם, לא ניתן להתעלם מפוטנציאל הנזק אשר היה טמון בהתנהגותו משוללת הרסן של הנאשם, תוך שברי אחיזת המתלוננת בחוזקה בצווארה כמו גם הצמדת המתלוננת לקיר כך שראשה נחבט בו, עלולה הייתה להביא אף לתוצאות קשות מאלו שנגרמו בסופו של דבר, וכבר היו דברים מעולם.
24. ברוח הדברים האמורים, נתתי דעתי לאופייה של האלימות הפיזית שהופעלה מצדו של הנאשם, עת הוא אוזח בצווארה של המתלוננת בחוזקה ביד אחת, תוך שבידו השנייה הוא תופס בבגדיה, מצמידה לקיר תוך שראשה נחבט בו

- (כאמור), ואף יורק בפניה ועיניה, ואת כל זאת עושה הנאשם ב"ביתה מבצרה" של המתלוננת לנגד עיניהם של ילדיהם הקטנים, שלמראה הדברים פורצים בבכי. אף ייאמר כי למעשיו האחרונים של הנאשם נלווה ממד מסוים של השפלה וביזוי. עם זאת ולקולה, יצוין, כי מכתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם חדל ממעשיו מעצמו, ובהמשך לכך, נמלט מן הבית. בנוסף, יש לשקול לחומרה את טיבם של האיומים אותם השמיע הנאשם כלפי המתלוננת, כאשר עסקין באיומים מפורשים לפגיעה פיזית במתלוננת, ובייחוד יש לראות בחומרה את העובדה כי הנאשם לא מסתפק באיומים מילוליים גרידא, אלא בהמשך, אף נכנס לביתה של המתלוננת (ונותר בו בניגוד לרצונה) ותוקף אותה.
25. כמו כן, אל לנו לשכוח כי עובדות כתב האישום המתוקן מלמדות כי הנאשם השמיע כלפי המתלוננת שורת איומים, כך שנדמה כי עצם העובדה כי הוא מואשם בעבירת איומים אחת בלבד, עושה עמו חסד במידה רבה. ואולם וכמכלול, צריכה התנהגות משוללת רסן זו, להישקל עובר לקביעת מתחם העונש ההולם שכן, יש לזכור כי מאז חקיקתו של חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, אשר קבע את אופן ניסוחו של כתב האישום, הוסט עיקר הדגש מסעיפי החיקוק אל העובדות שבו (ראו לעניין זה, רע"פ 5978/04 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 594 (2006); רע"פ 2581/14 אסף יקותיאלי נ' מדינת ישראל, (12.02.2015); ע"פ 1997/13 פלוני נ' מדינת ישראל, (29.08.2013)).
26. 27. בכל הנוגע לסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע עבירות האלימות, כפי העולה מתסקירי שירות המבחן, הלה טען בשירות המבחן כי הגיע לבית על מנת להחזיר את ילדיהם. ואולם, בשל הוויכוח שנתגלע ביניהם על רקע סירובה של המתלוננת לאפשר לו לקלח את הילדים ולהשכיבם לישון כפי שנהג בעבר על פי ההסכם ביניהם, הלה תקף אותה. ברי כי אין בכך כדי להצדיק במאומה את התנהגותו הבריונית ושלוחת הרסן של הנאשם כלפי המתלוננת. לצד האמור ולקולה, שקלתי את העובדה שנדמה כי מעשיו של הנאשם נעשו מתוך התפרצות כעס ספונטנית ומבלי שנלווה להם תכנון מוקדם. אם כי, אין לתן לנסיבה זו משקל מופרז, שכן כמעט לעולם מבוצעות עבירות האלימות כנגד בני זוג בעידנא דריתחא ומבלי שהעברין תכנן את הדברים מראש - מה שעדיין אינו מפחית מחומרתן.
28. **בכל הנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע עבירת הפרת ההוראה החוקית** במסגרת התיק המצורף (פ"א 534881/17), נתתי דעתי לעובדה כי ההפרה אינה מצויה במדרג חומרה גבוה - המדובר בהפרה בדמות שלילת הודעות טקסט למתלוננת, תוך שלא נטען כי המדובר בהודעות מאיימות וכיוצא באלו. מה עוד, ומבלי להמעיט מחומרת הדברים, הרי שגם המתלוננת העידה לפניי במהלך הבאת הראיות לעונש מטעם ההגנה כי אף היא יצרה מיוזמתה קשר טלפוני עם הנאשם ושלחה לו הודעות חרף צו ההרחקה שהושת עליו.
29. **אשר למדיניות הענישה** הנוהגת בעבירות השונות שנעברו על ידי הנאשם במסגרת ת"פ 60032-10-17, ייאמר כי מטבע הדברים, לא ניתן למצוא בפסיקה מקרה שהינו זהה בדיוק למקרה שנדון לפניי. שכן, גם כשמעיינים בפסקי הדין שבהם נדונו מעשי אלימות שבוצעו בעיקר כלפי בני משפחה, לעולם יש שוני במספר העבירות שבוצעו, במשך הזמן שעל פניו הן נפרשו, בחומרת האלימות הפיזית שהופעלה, בחומרת החבלות שנגרמו, בחומרת האיומים שהושמעו, וכיוצא באלה. והרי שבכל הפרמטרים שצוינו לעיל, יש כדי להשליך ולהשפיע על מתחמי הענישה שנקבעו בכל מקרה ומקרה. ועדיין, ייאמר ולו על דרך ההיקש, כי במקרים דומים למקרה שלפניי (והכוונה לאירוע אחד, של שילוב עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, אשר בוצעו במסגרת התא המשפחתי), הושתו על הנאשמים השונים עונשים הנעים על פני מנעד רחב - החל מענישה צופה פני עתיד, בין אם לצד צו של"צ ובין אם לאו, עובר בעונשי מאסר למשך מספר חודשים לריצוי בעבודות שירות, וכלה בעונשי מאסר ארוכים יותר, שבשים לב לאורכם אינם ניתנים לריצוי בעבודות שירות.
30. כאמור זה עתה, בעבירות ממין זה קיימות דרגות חומרה שונות, כאשר מתחמי הענישה משתנים בהתאם לנסיבות הנלוות לעבירות, ואילו העונשים שמושתים על הנאשמים השונים בתוך המתחמים או מחוצה להם, משתנים לנוכח נסיבותיהם ומאפייניהם האישיים, כגון קיומו או היעדרו של עבר פלילי; קבלת אחריות והכאה על חטא; השתתפות בהליכים

טיפוליים; גילם; וכיוצא באלה.

31. כדוגמא למנעד הענישה הרחב שלעיל, ראו למשל, רע"פ 1884/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.03.2019); רע"פ 89/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.01.2019); רע"פ 5434/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.11.2017); ת"פ (שלום רח') 48907-02-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 01.01.2020); ת"פ (שלום ים) 33562-06-17 **מדינת ישראל נ' פארס פרוח** (פורסם בנבו, 14.05.2020); ת"פ (שלום ת"א) 29762-04-19 **מדינת ישראל נ' MIKAEL GAVRA** (פורסם בנבו, 29.10.2019); ת"פ (שלום ת"א) 53281-05-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 25.12.2019); ת"פ (שלום ת"א) 29812-10-16 **מדינת ישראל נ' הילאל חאג יחיא** (פורסם בנבו, 06.11.2018); ת"פ (שלום ק"ג) 3638-06-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 12.09.2018); ת"פ (שלום רמ') 65359-12-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 10.09.2019); ת"פ (שלום ק"ג) 3638-06-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 12.09.2018); ת"פ (שלום ת"א) 7097-02-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 21.11.2017).

32. אשר **למדיניות הענישה הנוהגת בעבירת הפרת הוראה חוקית** שעבר הנאשם במסגרת התיק המצורף (פל" 534881/17), הרי שסקירת הפסיקה מלמדת כי ישנו מנעד רחב של עונשים המושתים על הנאשמים השונים אשר הורשעו בביצוע עבירה זו, כשבדרך כלל מתחם הענישה ההולם נע בין ענישה צופה פני עתיד לבין מספר חודשים מאסר בפועל כתלות במספר ההפרות, אופיין, ושאר נסיבות המקרה (וראו לעניין זה, ת"פ (שלום ק"ג) 48502-05-17 **מדינת ישראל נ' דוד אדמוב** (פורסם בנבו, 27.09.2017); ת"פ (שלום נצ') 53257-11-16 **מדינת ישראל נ' מנגשה** (20.02.2017); ת"פ (שלום רח') 38056-12-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 17.09.2018)).

33. אף לא התעלמתי מהפסיקה אליה הפנו הצדדים, וזאת בשים לב להבחנות הנדרשות בין המקרים אשר נדונו שם לב עניינו של הנאשם שלפני. כך לדוגמא, בעפ"ג (מחוזי ב"ד) 6653-02-13 **שמואל ליגעלם נ' מדינת ישראל** (29.05.2013) פסיקה אליה הפנתה המאשימה, הנאשם שם הורשע בשלושה אירועים שונים ובהם עבירות תקיפה, תקיפת חבלנית, איומים, כליאת שווא והחזקת סכין, ונקבע מתחם עונש הולם לכל אירוע הנע בין 10 לבין 18 חודשים מאסר בפועל. באירוע אחד הנאשם דחף את המתלוננת, הכה אותה בפניה, משך בשיערה, בעט בה, חנק אותה, ותוך שהיא בוכה קירב סיגריה בוערת לשפתיה ובד בבד צעק עליה כי תסתום את פיה, ואף גרם לה חבלה בשפה. באירוע השני, הנאשם דחף את המתלוננת ואיים עליה כי יהרוג אותה עת הוא אווז בסכין, ולאחר מכן היכה בגופה, חנק אותה, והצמיד סכין לצווארה ואילו באירוע השלישי, הנאשם ביצע מעשים דומים בחומרתם שבוצעו על ידו באירוע השני. הנה כי כן, המדובר בנסיבות השונות בתכלית השוני מאלו שלפני ובעלות רף חומרה גבוה הרבה יותר. עוד אעיר, כי המאשימה אף תמכה את טיעוניה על הפנתה לפסיקה נוספת (רע"פ 1293/08 **אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.06.2008) ורע"פ 3152/08 **אלברט חמו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.10.2008)). ואולם, המדובר בגזרי דין שניתנו עובר לתיק 113 לחוק העונשין. בעניין זה יצוין, כי טוב יעשו הצדדים אם יקפידו להציג פסקי דין שניתנו בעת האחרונה, ובוודאי כאלו שניתנו לאחר תיקון 113 (וראו דבריה של כב' השופטת ג' שלו בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 21819-05-15 **יהודה סלפוצ'ניק נ' מדינת ישראל**, (12.05.2015), ביחס לגזרי דין שניתנו עובר לתיקון 113, ואשר ולא ברור אם כיום הם היו מתיישבים עם הוראותיו).

34. על כל פנים, וזאת חשוב להדגיש, נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים, לכאן או לכאן, ממנעד הענישה שהוצג לעיל. ועדיין, דומני כי הפסיקה שהוזכרה היא-היא המייצגת נכונה את מדיניות הענישה הנוהגת. עוד ראוי להזכיר, כי ממילא גם לאחר תיקון 113 הענישה נותרה אינדיווידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך כותרות העבירות שבהן הוא הורשע, ויש להתחשב במכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו (ראו והשוו, ע"פ 433/89 **ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ

- 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל**, (05.05.2009)). לבסוף, גם ראוי להזכיר כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, (25.06.2013)).
35. כללם של דברים, בשים לב לעקרון המנחה בענישה, לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנוהגת, ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הריני לקבוע כי בגין מכלול מעשיו של הנאשם, **מתחם העונש ההולם ינוע בין מספר חודשים מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 12 חודשים מאסר בפועל.**
- גזירת הדין**
36. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחמים שנקבעו, כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, על בית המשפט לשקול בעניין זה את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כפי שאלו מפורטות בסעיף 40יא לחוק העונשין.
37. בעניין זה נתתי דעתי לכך כי הנאשם הודה במיוחס לו והביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר; להיותו של הנאשם חן מהרשעות קודמות; ולעובדה שהלה הביע צער וחרטה על מעשיו. עוד אציין, כי הבאתי בחשבון את הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם ולילדיו ככל שיושת עליו עונש מאסר, וזאת בשים לב לפגיעה הכלכלית הטמונה בכך ולעובדה כי הכלא זר לו.
38. עוד ולקולה, ניתן להעניק משקל מסוים לעובדה
- כי הנאשם שהה פרק זמן מסוים במעצר מאחורי סורג ובריה ותקופה ממושכת נוספת תחת תנאים מגבילים. ברי כי הליכי המעצר אינם עונש או "מקדמה על חשבון העונש", אולם, יש להניח שהיה בכך כדי להדגיש עבור הנאשם את הפסול שבמעשיו, ואף ניתן לשקול זאת במסגרת סעיף 40יא(3) לחוק העונשין.
39. כמו כן, לא התעלמתי מנסיבות חייו המורכבות והמצערות של הנאשם, ובכלל זה הטרדיה שפקדה אותו ואם המתלוננת עם פטירת בנם בן ה-6 כפי שהדברים הובאו בתסקירי שירות המבחן, וכן על ידי המתלוננת בשלב הראיות לעונש מטעם ההגנה, שנראה כי הייתה להן השפעה מסוימת על ביצוע העבירות. כמו כן, בית המשפט מביא בחשבון את ית מאפייניו החיוביים של הנאשם, ובכלל זה את העובדה כי הלה אזרח ישראלי, וכי הוא מכלכל את המתלוננת וילדיה המשותפים בדמי מזונות אותם הוא מקפיד לשלם.
40. בנוסף, נתתי דעתי לעמדתה החיובית של המתלוננת כלפי הנאשם, כפי שזו כפי הובעה לפני והובאה לעיל. ברי כי האינטרס של המתלוננת איננו האינטרס היחיד שצריך לעמוד לנגד עיניו של בית המשפט. ועדיין, אין להקל ראש בעמדתה כאמור, שכן היא קורבן העבירה והיא זו שמצויה בסיכון במישור החברתי, המשפחתי והכלכלי (ראו והשוו דבריו של כב' השופט א' אינפלד ת"פ (מחוזי באר שבע) 30590-09-11 **מדינת ישראל נ' פתחי אבו עסל**, (17.06.2012)); כן רא דבריו של בית המשפט המחוזי בע"פ (מחוזי באר שבע) 2455-09-11 **פלוראה נ' מדינת ישראל**, (07.12.2011), שם צו (בדעת רוב) כי "**כאשר עסקינן בעבירות שנעברו בתוך משפחת הנאשם לעולם תעמוד בפנינו טובת המשפחה ובח המשפחה**".
41. כמו כן, נתתי דעתי לאמור בתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם.
42. וכך, כעולה מהתסקיר הראשון שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 17.01.2018, התרשם שירות המבחן כי יתכן וקיימת לנאשם בעיה בתחום האלכוהול ועל כן הלה הופנה ליחידה לטיפול בהתמכרויות באשקלון לצורך אבחון ובדיקה. עוד התרשם שירות המבחן, כי בני הזוג התקשו לחזור למערכת יחסים מתפקדת, לאחר אובדן בנם, וכי הנאשם מצא מרגוע בשתיית אלכוהול, תוך שהוא מתקשה להכיר בכך ולראות כי השימוש באלכוהול משפיע לרעה על מצבו. עוד התרשם השירות, כי מעשיו של הנאשם עשויים להצביע על קושי להתמודד עם עומס רגשי וכאב, (ובכלל זה הכרה בגירושיו), וקושי בוויסות דחפים במצבי מתח וקונפליקט. מכל האמור שירות המבחן התרשם כי קיימת **רמת סיכון מסוימת** מצדו של הנאשם להתנהגות אלימה חוזרת, תוך שלאחר שילובו של הנאשם בקבוצה לטיפול בהתמכרויות, אף תישקל האפשרות לשלבו בקבוצה העוסקת בתחום האלימות הזוגית.
43. בהמשך (בתסקירו מיום 13.05.2018), עדכן שירות המבחן כי הנאשם עבר הליך אבחון ביחידה לטיפול בהתמכרויות

- באשקלון, ונקבעו לנאשם פגישות פרטניות ביחידה לתקופה בת כחצי שנה, שמטרתן לאפשר לנאשם התמודדות ללא צריכת אלכוהול והבנת הסיבות והמניעים לצריכת האלכוהול על ידו. שירות המבחן ציין כי הנאשם נמצא **בשלב ראשוני** בלבד בטיפול, תוך שנראה כי במקרה זה נכון יהיה לרתום את ההליך המשפטי כגורם מדרבן לצורך גיוס הנאשם לטיפול והתמדה בו.
44. בהמשך (בתסקירים מהימים 06.09.2018, 07.11.2018 ו- 31.12.2018), עדכן שירות המבחן כי הנאשם התקשה לעמוד בקשר רציף עם שירות המבחן לאורך תקופה, וכי הוא ניתק את הקשר הטיפולי עמם. ואולם, בתסקיר מיום 21.02.2019, מסר שירות המבחן כי הנאשם החל להגיע לפגישות באופן מסודר ולשתף פעולה עם שירות המבחן, ודגימות שמסר העידו על כך שהלה הפסיק את צריכת האלכוהול. עם זאת, ולאור השלב הראשוני של הטיפול, שירות המבחן התקשה להגיע למסקנה האם הנאשם נרתם באמת ובתמים להליך הטיפולי או שמא המדובר במוטיבציה חיצונית בלבד. בהמשך לכך, נמסר על ידי שירות המבחן כי הנאשם ניתק שוב את הקשר עם שירות המבחן (בתסקיר מיום 10.06.2019), אך המשיך כל העת לשתף פעולה בטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות (תוך שאף סיים את הטיפול שם), ונמנע משימוש לרעה באלכוהול.
45. בתסקיר שירות המבחן מיום 06.01.2020, עדכן שירות המבחן כי הנאשם שוב הביע רצון להשתלב בטיפול. לאור כך, הנאשם הופנה ל"בית נועם", מסגרת לטיפול לגברים שנהגו באלימות כלפי בנות זוגם, הכולל טיפול פרטני וקבוצתי במשך 3 פעמים בשבוע לתקופה בת כחצי שנה. שירות המבחן מסר כי לאחרונה חל מפנה והנאשם התגייס באופן רציני לטיפול, ולקח חלק פעיל בקבוצה. שירות המבחן הוסיף כי עדיין נשקפת הימנו מסוכנות להישנות עבירות, אך יתכן ורמת הסיכון עשויה להתמתן במסגרת ההליך הטיפולי.
46. בתסקירו **האחרון** מיום 18.05.2020, עדכן שירות המבחן כי הנאשם משתף פעולה עם גורמי הטיפול ב"בית נועם", מבטא רצון לשתף פעולה, אך ניכר כי **הלה מתקשה להתקדם בטיפול ונראה כי הוא מצליח להירתם מהטיפול באופן חלקי בלבד**. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נוטה לנוקשות, קורבנות והאשמת האחר, וכי חרף מאמציו של הנאשם להירתם להליך הטיפולי, **עודנה נשקפת הימנו רמת מסוכנות להישנות התנהגות אלימה ביחסים הזוגיים**.
47. לאור קשייו המשמעותיים של הנאשם בקשרים הזוגיים, דפוסי התנהגותו האלימים, קשייו לשמור על צווי הרחקה שהושתו בעניינו, וניתוקי הקשר עם שירות המבחן - מחד גיסא, ומאידך גיסא - מאמצי הנאשם להשתתף בטיפול וההתרשמות לפיה, הטיפול מתחיל להשפיע עליו לטובה - המליץ שירות המבחן לבכר את הפן השיקומי בעניינו.
48. עם זאת יאמר, כי לא מצאתי כי בעניינו של הנאשם מתקיימים אותם שיקולי שיקום כבדי משקל שיהיה בהם כדי להצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם אשר נקבע על ידי שכן, מהאמור בתסקירו המסכם של שירות המבחן, אכן עולה כי לאחרונה החל הנאשם לשתף פעולה עם ההליך הטיפולי ולבטא רצון לשפר להעמיק בטיפול, ואולם בד בבד, הנאשם מתקשה להתקדם בטיפול ונראה כי הוא מצליח להירתם מהטיפול באופן חלקי בלבד. מה עוד, ששירות המבחן התרשם, כי הנאשם נוטה לנוקשות, קורבנות והאשמת האחר, וכי חרף מאמציו של הנאשם להירתם להליך הטיפולי, עודנה נשקפת הימנו רמת מסוכנות להישנות התנהגות אלימה ביחסים הזוגיים. הנה כי כן, נדמה כי המדובר ב"ניצני שיקום" בלבד וכי לנאשם עוד צפויה דרך טיפולית ארוכה, וכי עד להשלמת הליך השיקום עודנו מקנן החשש שמא הוא יחזור לעבור עבירות, וזאת לאור דפוסיו המכשילים והתרשמות שירות המבחן לפיה, עודנה קיימת בעניינו מסוכנות להישנות ביצוע עבירות מתחום האלימות.
49. יתר על כן, אף אם הייתי קובעת שהנאשם השתקם בצורה מלאה או שקיים סיכוי ממשי לכך (ואינני קובעת זאת), עדיין אין זה אומר כי בית המשפט בהכרח יסטה לקולה ממתחמי הענישה, והרי לא בכדי נוקט סעיף 40ד(א) לחוק העונשין - בהתייחסו לאפשרות שבית המשפט יורה על סטייה לקולה ממתחם הענישה משיקולי שיקום - בלשון "רשאי" ולא "חייב".
50. כידוע, יש לנקוט בזהירות בכל הנוגע לסטייה ממתחמי הענישה בשל נימוקי שיקום ולבחון כל מקרה על נסיבותיו. בעניין זה יש לבחון בין היתר, האם השינוי שעבר הנאשם נותן אותותיו במישורים השונים של חייו, ובפרט בדרך החשיבה

המעוותת שהביאה אותו לביצוע המעשים, כמו גם לבחון באיזה שלב של ההליך השיקומי מצוי הנאשם, וכי רק במקרים נדירים שבהם קיימים סיכויי שיקום מובהקים המצדיקים, בבחינת יוצא מן הכלל - לסטות ממתחם העונש ההולם (ראו והשוו, ע"פ 1229/19 **יפתח סלומנסקי נ' מדינת ישראל**, (01.07.2019)). הנה כי כן, על אף חשיבותו הניכרת, אינטרס השיקום איננו בבחינת חזות הכול, ולצד אינטרס זה קיימים שיקולי ענישה נוספים כגון גמול (שהוא אף העיקרון המנחה בענישה, לאחר תיקון 113) והרתעה (ראו והשוו: ע"פ 1521/14 **יוסף אלפקיר נ' מדינת ישראל**, (16.09.2015); ורע"פ 4097/16 **מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל**, (24.05.2016)). ודוק, בעובדה שהנאשם גילה "ניצני שיקום" יהיה גם יהיה כדי להביא להקלה בעונשו. לשון אחר, אילולא שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, ותחילתו של שיקום, משמעות הדברים היא שליחתו לריצוי מאסר ממושך.

51. ומן התם אל הכא, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים שפורטו בגזר דין, מצאתי כי באיזון הראוי בין עוצמתו של השיקום לבין יתר שיקולי הענישה, ובמצבור הנסיבות שבתיק זה, ובייחוד בשים לב ל"ניצני השיקום" ולהתגייסותו הראשונית של הנאשם להליך הטיפול; לנסיבות חייו המורכבות; להיותו חף מהרשעות קודמות; לגילו; לעמדת המתלוננת; וליתר הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות-ניתן בזו הפעם להשית עליו ענישה המצויה ברף הנמוך של המתחם אשר נקבע על-ידי.

52. כמו כן, אציין כי לא התעלמתי מהמלצותיו העונשיות של שירות המבחן. יחד עם זאת, כפי הידוע המלצתו של שירות המבחן, כשמה כן היא - המלצה בלבד, ובכל הכבוד הראוי, בית המשפט איננו מחויב לה. כפי הידוע, ככלל, שוקל שירות המבחן ומביא בחשבון בעת גיבוש המלצתו בעיקר את האינטרס האישי של הנאשם. לעומתו, אמון בית המשפט על שקילת אינטרסים שונים ורחבים יותר, ושומה עליו להביא בחשבון אף את אינטרס הציבור בכללותו. לשירות המבחן תרומה חשובה ביותר להליך השיפוטי, אך המלצתו של שירות המבחן מבטאת פן אחד בלבד מתוך שיקולי הענישה שבית המשפט מחויב לשקול (ראו והשוו, דבריו של כב' השופט (כתוארו אז) מ' שמגר בע"פ 344/81 מדינת ישראל נ' שחר סגל, פ"ד לה(4) 313, 318 (1981); בע"פ 1472/15 **שי שעשוע נ' מדינת ישראל**, (17.05.2015); בע"פ 7389/13 **נתן טייטלבוים נ' מדינת ישראל**, (17.12.2013); בע"פ 5212/13 **שמעון נ' מדינת ישראל**, (29.08.2013)).

53. גם לגופו של עניין, אומר בזהירות הנדרשת, כי נדמה ששירות המבחן בא בהמלצה עונשית, אשר איננה עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת במקרים מסוג זה. קשה להלום פער כגון דא ויש בו משום התעלמות מכל יתר שיקולי הענישה. מה עוד, שאף הסנגור זנח בטיעונו את עתירתו הראשונית להורות על ביטול ההרשעה (הדברים אמורים כמובן מבלי שבית המשפט ישים עצמו בנעליו של שירות המבחן, וברי כי השירות סוברני לבוא בכל המלצה עונשית שהוא ימצא לנכון).

54. עוד יצוין, כי בשים לב להליך השיקום שאותו החל הנאשם לעבור, ולנוכח יתר השיקולים שיש לשקול לקולה, כפי שפורט לעיל, והגם שאין המדובר בצעד טריוויאלי, אנכה מעונש המאסר לריצוי בעבודות שירות שייגזר עליו את ימי המעצר שבהם הוא שהה מאחורי סורג ובריח.

55. בשולי הדברים, ייאמר כי בית המשפט מבקש לחזק את ידיו של הנאשם בהליך החיובי שאותו החל וימשיך לעבור במסגרת צו המבחן שיושת עליו. יחד עם זאת, ייאמר בזהירות כי עליו להישמר מכל משמר שמא יבצע עבירות נוספות, שכן בהחלט ייתכן כי להבא בית המשפט לא ילך לקראתו, אלא יבקש למצות עמו את הדין.

56. **מכל המקובץ לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. 4 חודשים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם, לריצוי בעבודות שירות.

בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות שהתקבלה ביום 21.07.2020, הנאשם יחל בריצוי המאסר ביום 28.12.2020, אלא אם הממונה יודיעו אחרת.

העבודות תבוצענה מועצה אשורית שער הנגב, בכתובת: כפר איבים, שדרות, וזאת בימים א'-ה', על פי טווח השעות

המותר בחוק העונשין; והכול אלא אם הממונה יודיע אחרת.

על הנאשם להתייצב לריצוי המאסר במועד הנקוב, בשעה 08:00, במפקדת גוש דרום של שב"ס ביחידה לעבודות השירות, אלא אם כאמור, הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילה אחר.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

העתק ההחלטה בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

ב. צו מבחן של שירות המבחן למשך 12 חודשים מהיום.

הובהרה לנאשם חשיבות עמידתו בתנאי צו המבחן וההשלכות שעלולות להיות לאי שיתוף פעולה עם שירות המבחן בפן הזה.

העתק ההחלטה ישלח לשירות המבחן.

ג. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת הפרת הוראה חוקית.

ה. פיצוי בסך ₪ 2,500 למתלוננת (ע"ת/1).

הפיצוי יקוזז מסכום ההפקדה שהופקדה בקופת בית המשפט במסגרת הליך המעצר מושא תיק זה.

מצ"ב טופס פרטי ניזוק.

כל פיצוי שייגבה בתיק - ייזקף תחילה על חשבון הפיצוי.

ו. הנאשם יצהיר על התחייבות על סך 10,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירת אלימות לרבות איומים או עבירה של הפרת הוראה חוקית וזאת למשך שלוש שנים מהיום.

זכות ערעור - כחוק.

ניתן היום, ח' אב תש"פ, 29 יולי 2020, במעמד הצדדים.

הנאשם:

כמפורט בגזר הדין, אני מתחייב להימנע במשך שלוש שנים מהיום מביצוע כל עבירת אלימות לרבות איומים או עבירה של הפרת הוראה חוקית. הובהר לי כי ככל שאבצע כל עבירת אלימות, לרבות איומים או עבירה של הפרת הוראה חוקית, במשך שלוש שנים מהיום, יושת עלי סך של 10,000 ₪ במזומן.

החלטה

נרשמה לפניי התחייבות הנאשם כמפורט בגזר הדין.

ניתנה והודעה היום ח' אב תש"פ, 29/07/2020 במעמד הנוכחים.

**נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיא**